

Előfizetési díj helyben

Egész évre 10 kor. — fill.
Egy hóra — „ 90 „
Egy hétre — „ 20 „

Vidékre postai szétküldéssel

Egész évre . . . 14 kor.
Fél évre 7 „

Egyes szám 4 fillér.

SZÉKELYSEG

POLITIKAI NAPILAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Főter 7. szám alatt.

Hirdetések ezm. 8 fillér.
Iparosok és kereskedők kedvezményben részesülnek.

Nyilttér soronként 40 fillér.

Kéziratok nem adatnak vissza

Kiadja a marosvásárhelyi függetlenségi és 48-as
párt támogatásával
a „SZÉKELYSEG“ lapkiadóvállalat.

Felölös szerkesztő:

SZ. SZAKÁTS PÉTER.

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonja 101. sz.
Hirdetési- és nyilttéri díjak előre fizetendők.

Saját dolgunk.

— Reflexiók a közgyűlés után. —

Tegnap számunkban röviden jeleztük, hogy jan. 31-én tartott városi rendes közgyűlésről kimerítőleg megemlékezünk, kapcsolatban Bedőházy képviselőnk felelősségével, melyet az új városi szabályrendelet tervezete ellen jelentett be. Megemlékezünk a v. törvényhatóság ama magatartásáról, melylyel megakadályozta, hogy országos képviselőink hazafias indítványa a katonai javaslatok és a civilizista emelése ellen — érvényre jusson.

Ime! Szombaton tartotta a város első rendes közgyűlését. A közgyűlés tárgyának fontosságát a b. tagok nagy részének „bennléte“ s a főispán elnöknek megnyitó szavai erősítették meg. Dr. Bernády polgármester új városi szabályrendeletet dolgozott ki. Egyik főpontja lenne a tervezetnek az, hogy az árvaszéket beleolvasztanák a tanácsba s ilyenképpen bekövetkezhetnék a városi tisztviselők fizetés rendezése. A másik érdekes tárgya a két képviselőnk indítványa volt, a katonai javaslatok és a civilizista emelése ellen intézendő felirat tekintetében. Én, a ki közvetlen tapasztalója voltam a lefolyt tárgyalásoknak, a törvényhatósági tagok részéről több gondosságot, körültekintést és meggyőző érveket vártam.

Közgyűléseinken rendszerint igen sok beszéd hangzik el, de legtöbbször nem a dolog érdeméhez szól. Rossz benyomást kelt mindig az a szó, mely személyes motívumokkal hangzik el, egyebekben pedig csak kapkodnak jobbra-balra. Az új városi szabályrendelet tervezetét órákig vitatták, de elfogadható kijelentéseket alig-alig hallottunk. Ha az árvaszék beleolvadna a tanácsba oly képpen, hogy elnöke lenne a polgármester, bírói a tanácsosok — vajjon nem állhatna be az a körülmény, hogy a polgármesternek felelősségre kellene vonnia *saját magát*? A tanácsosi álláshoz nem ir elé a szol-

gálati pragmatika semmi magasabb kvalifikációt, vajjon kötelezhető-e egy megválasztott *tanácsos*, hogy jogtudományi vizsgát tegyen, mivel az árvaszékbírói tisztséghez ezt határozottan kiköti a törvény? De meg arról esik folyton szó, hogy sok a dolog. A tanácsosok még hivatalos órákon kívül is dolgoznak. Vajjon nem-e fog az árvaszék ilyképpen működése annyi terhet róni a városi tanácsra, hogy ezzel mind a két irányban hanyatlás fog bekövetkezni? Azonban annyi tény, hogy a városi árvaszék a mostani állapotában fönn nem tartható. Czitálom a polgármester szavait, mely tiszta, de elrettentő képét adja a helyzetnek:

„1999. év eleje óta az árvaszék rövid megszakításokkal tulajdonképpen egyedül az árvaszéki elnökből állott. Majdnem egy féltéken át nem volt ülnöke az árvaszéknek, daczára annak, hogy három ízben is kiíratott a pályázat az árvaszéki ülnöki állásokra.

Ezen interregnum után Nagy Imre jelenlegi főjegyző választatott meg árvaszéki ülnökké, a ki pár havi ülnökösödése után főjegyzővé lett.

Ezután hónapokig ismét nem volt egyetlen ülnök sem, a míg Dr. Szász Károly, a kinek ugyan nem volt meg a jogtudományi államvizsgája, a *kényszer* folytán helyettesített az egyik ülnöki állásra. — Szász Károly pár havi helyettesítés után a vármegyéhez ment át, s az árvaszék ismét árván maradt, míg végre a 1901. év végén Debreczeni Sándor nyugalmazotti postatiszt és Pap Elek nyugalmazott albiró választottak árvaszéki ülnökké.“ Debreczeni elhalt, Papp Elek pedig szintén „*beteges*“ ember.

Polgármesterünk szerfölötti munkaképesség érzetéből ered a fenní eszme, nő meg abból, hogy új megterhelhetés nélkül így lehetséges a fizetés emelésre gondolni. Tény az, hogy a fizetés emelés kérdésében a törvényhatóság igazságosan bíralt, midőn elismerte annak jogosultságát, de megfeledezett

a törvényhatóság a kisebb hivatalnokokról, kiket ez az új munka szinten érinteni fogna.

Ha már jogos érdekeket akarunk szolgálni, ezt általánosságban kell tenünk!

Az árvaszék új berendezése szoros kapcsolatban áll a fizetésjavítással. Ha az egyik elesett, a másik is, e terv szerint.

Hatáskör tekintetében az új tervezet túl lépi a határt. A polgármesternek a tanácsosok felett gyakorlandó joga nagyobb arányu a kelletnél. Csak egyet említek. A polgármester a munkabeosztás tekintetében határoz időnként. Ez ellenkezik az általános *közigazgatási szokással*, de máskülömben is a multakból tudjuk, hogy egy insimphatikus tanácsos nem kis „polgármesteri szeszélynek“ van kitéve. Tudjuk, hogy Bernády igazságérzete ezen felülemelkedik, de az idők végtelenéig ő sem lehet polgármester, a szabályrendeleteket pedig nagy időkre szokták megalkotni.

Véleményünk az, hogy maradjon meg minden a régiben, szervezzenek egy külön árvaszéki elnöki állást, de úgy oda, mint a bírói székekre olyan embereket válasszanak meg, kik nem a *megérdemelt nyugdíjazás, a tehetlenség* hatálya alatt állanak. Fizetés emelés tekintetében pedig a törvényhatóság nem zárkozhatik el, mert a mi polgárságunk a munkát és érdemet honorálni nem vonakodik.

A Bedőházy és Sebess képviselők hazafias indítványának sorsáról nem szívesen emlékszünk meg. Nem pedig azért, mert bizonyos szegényérzet és aggodalom fog el. Egy autonóm testület legszebb jogával nem kívánt élni akkor, midőn az egész ország felháborodott a törvényellenes követelések ellen. A mi törvényhatóságunk ugylát-szik tulnyomó részben olyan tagokból áll, kiket egy főispáni mosoly, ambíciójukat pedig egy nagy uri kézszerítés képes kielégíteni.

A régi gyászmagyarok története elevenedik föl a mi törvényhatóságunk ténykedéseit szemlélve.

Fájva, esztügedten gondolunk vissza azokra az időkre, midőn még a hazafiasság nem volt csak „divat” s a beszéd nem volt csak „szószátyárkodás”.

Egy jó mégis van a dologban. Okulhat rajta városunk polgársága s mikor eljön majd a mandátum osztogató idő, tudni fogja, hogy ki jár szív és ész után és ki jár egyedül *talp* után.

Végére érkeztem.

Még csak annyit, hogy dr. Bernády évnegyedes jelentését a közgyűlés örömmel és meglepődéssel vette tudomásul.

(Og.)

A nemzetiségek.

— Irta: Szegner József. —

III.

Még élénk emlékezetünkben van az 1848—49-iki szabadságharc s az oláhoknak a dicső küzdelemben tanúsított féktelen, vad, kegyetlen és állatias viselkedése a magyarsággal, azzal a magyarsággal szemben, amely őt, a nyomorult rabszolgát, a jobbágyot *szabaddá* tette, *testvérként* keblére ölelte, *egyenlő* mértékben osztván rája is a polgári jogokat.

Még halljuk az üldözöttek vad keserveit, a gyilkos oláhság botja zuhanását, a megkínzott, megcsónkított magyar asszonyok és leányok kétségbeesett jajjait.

Az abrudbányai és zalathnai vérfürdők, Nagy-Enyed siralmas feldulása, Vasváry Pál kegyetlen meggyilkolása egy félszázad után is borzalommal tölti el keblünket, undort, utálatot kelt föl bennünk egy bestiális, vad horda iránt, amely igaztalanul, hálatlanul tört javaink és életünk ellen.

S a loyális magyar nemzet ezeket a megbocsájthatatlan kegyetlenségeket és állatiaságokat is el tudta feledni, ezekre a siralmas és szomorú képekre is fátyolt tudott borítani — s a kiegyezés után a nemzetiségi törvény megalkotásakor oly nagy szabadságokat adott nekik, a minőt egy kulturálamban sem élveznek a nemzetiségek.

S e sok jótéteményt e nagy szabadságokat hogyan hálálják meg az oláhok?!

Azzal vádolnak bennünket, hogy elnyomjuk őket, hogy zsarnokai vagyunk nekik s fenyegetően fordulnak piszkos ujságainkban ellenünk: . . . van még elrejtett, megrozsdásodott kaszánk az erdőben, alkalmas fa bérzes erdeinkben, vannak fejszéink . . . vigyázzatok magyarok, mert csordultig már a pohár, nehogy kiömljék!”

Ilyen hangon irnak ellenünk, a forradalomra és nyílt lázadásra buzdítják véreiket.

Hát a mikor ilyeneket látunk, nem-e buzog fel ereinkben az ősök vére, nem-e szorul önkéntelenül is ökölbe kezünk, hogy szétverjük a nyomorultakat, a kik csak áskálódnak ellenünk, a kik bennünket aljas, galád módon bevádolnak a külföld előtt, s a kik a nagy Dakórománia ábrándjaiért küzdenek!?

Rut gyűlölség, engesztelhetetlen harag ingerli őket, forradalmat emlegetnek, a mikor majd visszafizetnek nekünk!

Hát ezekkel szemben, nem-e minden magyarnak sovínisztának kell lennie, nem-e minden magyarnak az a leghőbb vágya és akarata, hogy ezek e féktelen lázítók és izgatók megzaboláztassanak?!

Nemzetiségi izgatók pere.

(*) Lapunk tegnapi számában említettük, hogy a megnyílt esküdtszéki ciklus első napján, február 3-án, Koródi Lajos országgyűlési képviselő (kinek mentelmi joga felfüggesztett) dr. Orendi Gyula és Liess Ferencz dr. ülték a vádlottak padján, nemzetiségi izgatással vádolva.

Koródi Lajos és társai átvették a „Tribuna” cz. oláh izgató lapból a „Magyaren Rumanen” című cikket, amelyben a legféktelenebb izgatás foglaltatik. Persze az ugyanis vehemesen támadó cikket ezek a jó szász atyafiak még fűszerették az ő „szelid” megjegyzéseikkel. Azonkívül Koródi Lajos, — a kit Szászrégenből mint tanárt elesaptak s a kita „Marosvölgy” című ujságban megjelent közlemény szerint Simai egy párszor felfofozott és megrugdosott, ez a Koródi Lajos *Ortsname Frage* czímen még egy dühös támadást intézett a magyarság és magyar állameszme ellen.

Ezekért a lázító cikkekért vonta felelőségre nevezettek a magyar igazságszolgáltatás s így kerültek ok a vádlottak padjára.

Az esküdtbírószék következőleg alakult meg.

Az esküdtbírószék elnöke: Wittich Károly, kiváló jogtudós tszéki bíró; szavazó bírák: Horváth Miklós táblabíró és Vaary László bíró; jegyző: dr. Radványi Géza tszéki jegyző. Esküdtek: ifj. Soós Albert, Gáspár Gyula, Hofman Károly, Simon Ferencz, Soós Pál, Bustya Lajos, id. Nagy Imre, Koós Viktor, Ritz Antal, Dabóczi Árpád, Madaras Gábor, Dohi Béla. Pótesküdték: Hajdu Gábor, Dósa Sándor. Vádló: gr. Lázár Miklós tehetséges ügyész.

Az esküdtbírószék megalakulván, elnök a tárgyalást megnyitja s felhívja a vádlottakat a való tényállás előadására.

Vádlottak beismerik, hogy a Tribunából átvették az inkriminált cikket, azt megjegyzésekkel kísérték, de ezt csak azért tették, hogy megismertessék a szászokkal az oláhság gondolkozás módját.

És ezzel nem követtek el — nézetük szerint — izgatást, mert hiszen a magyar lapok is megeselekedtek azt, hogy a Tribuna cikket átvették. (Minő naivítás!)

Délelőtt folyamán a bizonyítási eljárás befejeztetvén, a kérdések megszövegezésére kerül a sor. A kir. tsvszék az ügyész által betérjesztett kérdéseket elfogadván, elnök az ülést déli 12 órakor délután 3 óráig felfüggeszti.

Délután 3 órakor vették kezdetüket a perbeszédnek; ez alkalomra szorongásig megtelt a tárgyalási terem érdeklődő közönséggel.

Gróf Lázár Miklós, e széptehetségű és nagy tudású kir. ügyész, hazafias érzéstől áthatott magas szárnyalású vádbeszédében rámutatott azokra a fenyegető nemzetiségi

áskálódásokra, a melyeket hazánkban, de különösen itt Erdélyben és a Bánátban üzennek a hálatlan nemzetiségek.

Szemükbe vágta az izgatóknak, hogy férfiatlanok, mert a míg künn izgatnak, mintegy fenehéjzánóan tüntetnek ellenünk, addig, ha az igazságszolgáltatás elé kerülnek, félénken meglapulnak és konokul tagadnak. Ismerteti közvádoló a Koródi Lajos szereplését, előéletét és gondolkodás módját; szemébe vágja, hogy az izgatás létráját használta fel arra, hogy a szászok hátán a képviselőházba jusson. Hiszen Koródinak érdeméről nem tud, csak a féktelen magyar gyűlölet és magyarellenes izgatás — tették őt képviselővé. Szemére veti, hogy a képviselőházban, mikor a Gaál Sándor vádjai alul mosakodni akart, *hazudott* s még jobban bemooskoltta magát. Ismerteti közvádoló az inkriminált cikketeket s kimutatja, hogy azokban erős nemzetiségi izgatás foglaltatik; kéri vádlottakat elmarasztalni.

Az esküdtek visszavonultak s alapos tanácskozás után meghozták igazságos verdiktjüket, a mely szerint mindhárom nemzetiségi izgatót bűnösnek mondták ki.

Ez alapon a kir. törvényszék *Koródi Lajos 1 évi államfogházra s 2000 koron. pénzbírságra, dr. Orendi Gyulát és dr. Liess Ferenczet 6—6 hónapi államfogházra s 1000—1000 korona pénzbírságra ítélte.*

A pénzbírság behajthatatlanság esetén mindháromra vonatkozóan 20 koronánként további 1 napi államfogházra átváltoztatandó.

Az ítélet egész terjedelmében közléendő a „Kronstädter Zeitung”-ban — az ítéletnek *Koródi Lajos képviselőre vonatkozó része közlendő a képviselőházzal, a dr. Orendi Gyulára és dr. Liess Ferenczre vonatkozó része az illetékes ügyvédi kamarával.*

A magyar igazságszolgáltatás tehát megadta nekünk az elégtételt az izgatókkal szemben.

H I R E K.

Marosvásárhely, 1903. február 4.

— **Uj bankigazgató.** Az erdélyi keresk. és hitelbank részv. társ. új vezérigazgatója Lovag Gruppenberg Fehrentheil Gusztáv, az O. M. B. volt főnöke elfoglalta új állását. Örömmel regisztráljuk e hírt, annál is inkább, mert az új igazgatóban, mint társadalmunk egyik előkelő, derék tagjában egy széles látókörű, szakavatott embert látunk székely fővárosunk egyik legrégebbi jöhiművi pénzügyintézetének élén. A nevezett pénzügyintézet tisztviselői kara ma üdvözölte új vezérigazgatóját.

— **Esküdtszéki tárgyalások sorrendje.** Az esküdtbírószék elnöke a következő tárgyalásokat tűzte ki a február havi ciklusra: febr. 5-én rágalmaszás véttségével vádolt Liess Ferencz; február 6-án rágalmaszás és becsületsértés véttségével vádolt dr. Szász Károly és Petri Zsigmond; február 7-én sajtó útján elkövetett rágalmaszás véttségével vádolt Adi Árpád és társa; február hó 9-én szándékos emberölés büntetével vádolt Havadi János és társai.

— **Barabási Ferencz**, a vármegyei központi árvaszék elnöke, nyugdíjaztatása iránti kérését a mai napon beadta.

— **Piknik.** A róm. kath. főgymnasium segítő egyesületének választmányja február hó 10-én (kedden) a László-féle vendéglő összes termeiben jótékonycélu, háziasszerű táncmulatságot rendez. Belépő díj: személy jegy 1 korona, család-jegy 3 kor. Kezdeté este 8 órakor.

— **Eljegyzés.** Felméri Frigyes helyi szíjgyártó mester a napokban jegyezte el Kremer Fridát Felekről.

— **Téli tanfolyam a rendőrök részére.** A rendőröknek megintlen új tanfolyamot nyitnak, azzal a céllal, hogy képzett rendőrök legyenek. Ideje.

— **Vesztett eb marása.** Fábian József kőműves segédét a tegnap egy ismeretlen kóbor kutya megmarta; a rendőrkapitányság — mivel vestett eb marásának esélye forog fenn — Fábiant felszálltatja a Hőgyes-féle szánatoriumba, egyidejűleg pedig 40 napi ebzárlatot rendelt el.

— **Gazdasági Egylet gyűlése.** Tegnap számunkból térszűke miatt kimaradt az erd. gazd. egyesület közgyűléséről szóló tudósításunk, mit is ma közlünk. Az Erdélyrészi Gazdasági Egyesület f. hó 1-én tartotta városunkban Lészay Ferencz kir. tanácsos földbirtokos elnöke alatt évi rendes közgyűlést. Ez alkalommal a választmány beszámolt az ifju egyesület első működéséről, beterjesztette a zárszámadást, a folyó évre szóló költségvetési javaslatát, melyek egyhangulag elfogagtattak. Alelnökké választották: dr. Szentkirályi Ákos gazdasági tanintézetű igazgató és Gyrfás Endre jószágigazgató, valamint újra alkittatott a választmány is.

— **Kártyavetőné.** Csodálatos, hogy még a XX. században is vannak olyanok, kik a homályos jövőt kártyavetőnéktől akarják megtudni — s még csodálandóbb, hogy vannak olyanok, a kik ezt drága pénzen megfizetik. Vannak ur asszonyok is, a kik nem átalják a nép babonás hiszékenységet ilyen módon kizsákmányolni. A rendőrfőkapitány ezek ellen a jövő titkos fátyola alá pillantó „Tell” hölgyek ellen nyomozatot indított s már is sikerült egyet kézrekeríteni a Geiger Istvánné személyében, a kit érzékenyen meg is büntetnek.

— **Jótékonyág.** A Szegény Tanulókat Segélyező Egylet részére újabb adakoztak: Csontos Olivér 4 korona, Csákány Joáchim 2 korona, Petri Zsigmond, Szalmási Gyula, László Samu, Hary Géza, Hajós Károly 1—1 korona. A Váradi Márton ivén: Váradi Márton 3 korona, Váradi Árpád 1 korona, Csizsár 50 fillér, Csiki Emil 40 fillér, összesen 4 korona 90 fillér. Az Eckwert József ivén: Eckwert József 2 korona, Karácsony Márton, László Gyula 1—1 korona, összesen 4 korona. A Simon Ferencz ivén: Olvashatlan, Issekutz Lajos 50 50 fillér, Simon Ferencz 30 fillér, Klein József, N. N., 20—20 fillér, összesen 1 korona 70 fillér. Az eddigi adakozás főösszege 233 korona 98 fillér.

— **A szász királyi család botránya.** A szász trónörököséről újabb szenzációs hírek kerültek forgalomba. Azt már napok óta rebesgetik, hogy a trónörökös

leköszön és visszavonul a magánéletbe. Most ismét azzal lepik meg a berlini lapok a világot, hogy a trónörökös kibékül felezégével, Lujza hercegnasszonnyal. E tárgyban állítólag már lépéseket is tettek. A trónörökös meg van győződve arról, hogy neje gyermekei kedvéért letér a bűnös szerelem útjáról. A trónörökös lemondását — ugyanezen hír szerint — már a napokban fogják hivatalosan közzétenni.

— **Rendőreink új uniformisa.** Rendőreinket megint új runderba öltöztetik. A város polgármestere be is jelentette már a mult közgyűlésnek, hogy a rendőruházat tekintetében már intézkedett. Mint értesülünk, rendőreink ruházata olyan lesz, mint a főváros rendőrlégénységé.

— **Szaporodnak a képviselő választók.** Városi adminisztráczióink mult évnegyedes történetéből örömmel olvassuk, hogy a képviselő-választók névjegyzékébe több, mint 86 új tag jutott be adózás alapján.

— **Elhunyt képviselő.** Fassie Tódor, a magyar-csékai kerület országgyűlési képviselője, vasárnap reggel Budapesten hirtelen elhunyt.

— **Sakter — bakter.** Egy lapszerkesztő fulmináns fölfedező tárczát akart írni Csizmadi Sándorról. Már éppen belé akart fogni az írásba, amikor eszébe jutott, hogy jó lesz előbb tudakozódni a Csizmadia vallási viszonyai iránt. Elvégre az ovatosság soha sem árt . . .

Burkoltan megírta hát Csizmadiának, hogy néhány életrajzi adatot szeretne kapni tőle. A többek között azt, hogy mi volt az édes apja foglalkozása. Mikor aztán elővasta a Csizmadia válaszát, elszörnyűködve kiáltott fel:

— Hallatlan! Így bízzék az ember emberben. Ő maga írja, hogy az apja sakter volt! Nem is rossz! A Petőfi apja mészáros volt, a Csizmadié pedig sakter!

A szerkesztő ur most már megállapodott magában, hogy a Csizmadia versei korántsem oly szépek, mint amilyeneknek első olvasásra hitte és hogy egyáltalán az egész alak nem érdemes a megemléstésre. Aztán mikor találkozott azzal a munkatársával, aki a Csizmadia verskötetére fölhívta a figyelmét, csipős szemrehányással mondta neki:

— Édes barátom, azt is előbb megmondhattad volna, hogy a Csizmadia apja sakter volt.

— De kérlek, az lehetetlen! Hisz én jól ismerem! Mindig keresztény ember volt.

— Nem hiszed? Itt a levele, ő maga írja benne, hogy sakter volt az apja!

Az újságíró ámulva olvasta el a levelet, de aztán fölkacagott.

— Te, szerkesztő uram, nem sakter az, hanem — bakter!

A szerkesztő ur most már újra azon a nézetben volt, hogy mégis csak nagy poéta ez a Csizmadia Sándor.

— **Nincs többé fájós lába** annak, a ki tyukszeméit általam irtatja ki. (Lakásom Kör-utca 8a szám alatt var.) Kérem hozzam fordulni gyors segélyért! *Pap László.* (1—2.)

— **Figyelemre méltó!** A téli időnyre a legjobb minőségű T E A R U M a legolcsóbb

árban kapható a „*Megyesfálvi Likör, Rum- és Cognac-gyár*“ kizárólagos főraktárában *Széchenyi-tér 50. szám* (Baruch ház) és nagy raktárában, *Széchenyi tér 29-ik szám* (a nagy mészárszék tőzsomszedságában). — ugyanott szesz, közönséges pálinka, mindennemű finomított és édesített szeszestalok, valódi *seprő és szilyapálinka*, háromszéki *fenyővíz*

CSARNOK.

Sanpietro.

Egy gyönyörű holdvilágos éjjel az öreg Sanflorenzio szokása szerint fölkel, hogy a fák árnyékait a kertben sorra nézze. Nem volt ott semmi kalandor lovag.

Ha már egyszer fölkel, gondolta magában, egyuttal a pinczét is megtekinti. A pinczemestert előparancsolta s megindult annak vezetése mellett.

Hanem utközben észbe jutott, hogy mulatságosabb lesz, ha valami társat szerez magának.

— Elhívom Corneliot, gondolta; az már két héttől óta okos ember lett. Ő olyan dalnokféle; a provenzence-i troubadourok pedig, a kikkel még eddigelé találkoztam, mind igen jól tudnak inni. Corneliot hívom el.

Ezzel a föltétellel megfordult Cornelio szobája felé.

Az ajtó zárva volt. Sanflorenzio zörgetni kezdett.

— Cornelio, hallod-e, Cornelio? Nyisd ki az ajtót; én vagyok itt. én Sanflorenzio, a pinczébe akarlak hívni.

Zörgethetett, kiabálhatott ott Sanflorenzio, a mennyt akart; az ajtó csak zárva maradt, s bent mély csend uralgott.

— Ez meghalt! mondá elszörnyedve az öreg.

— Per amor di Dio, megölte magát! fölkiáltott a mellette álló pinczemester. — Láttam ma este, hogy fegyvereit nézegette, elég élesek-e? Akkor nem tudtam mire vélni; most értem, Uram, irgalmazz bűnös lelkének!

— Hívj hamar ide embereket parancsolá Sanflorenzio; feszítsétek föl az ajtót;

Ő maga nejét küldötte Vanninához hogy nyugtassa meg, ha föltalálna ebredni a nagy zajra. Semmi baj sincs, csak egy ajtót feszítenek föl.

A derék hölgy méltóságteljes léptekkel indult a palota másik része felé; de néhány pillanat múlva jajveszkelve futott vissza.

— Vannina schol sincsen, elüint.

Épen ekkor zuhant be a feszegetett ajtó a bárdasapások alatt.

A szoba üres volt.

— Ez a sátnivadék, ez a genuai fattyu elrabolta Vanninát! kiáltott homlokára itve Sanflorenzio. És én nem viseltem reá gondot. Szegény jó uram!

Sanflorenzio összegyűjtötte a korz vezér régi vitézeit, kiket előtalált, s egyenesen a kikötőbe vezette.

— Utánam, még elérjük a hölgyablót! dörgő s roppant kardját markába szoritotta.

A kikötőben állt a korz vezérnek három hadihajója, de mind a három egészen használhatlan karban: idegen hajót kellett bérelni.

Hirtelen nem tudott mást szerezni, csak egy ágyutlan naszádot; arra szállította embereit.

Egy öreg korz átvette a kormányt, mert a kormányos vonakodott Sanflorenziót követni, s most elkezdett futni a hajó.

(Folyt. köv.)

Olcsó tűzifa!

Van szerencsém a n. é. közönség h. figyelmébe ajánlani, hogy az EMMER ADOLF cégétől átvett *felső vasút melletti*

tűzifa telepemen

kitűnő száraz bükk és hántott fiatal cserfát árúsítok el a következő árakon: 1 mm. vágott fa 75 kr házhoz szállítva. Egész kocsis rakomány 60 ft szintén házhoz szállítva.

Telefon sz. 147.

Becsés partfogást kér

Schwartz Mendel.

3

A legkellemesebb szépítő szerek az **Ibolya készítmények.**

IBOLYA-KREME,

azonnal fehériti és finomítja a bőrt: **szeplőt, májfoltot, pattanásokat és bármilyen foltokat, a legrövidebb idő alatt eltávolítja.** Zsírmentes, nappal is használható, a bőr zsíros fényét eltünteti. **Próba-tégely ára 50 fillér, nagy tégely (két akkora) 80 fillér.**

Ibolya-creme-szappan,

a creme hatását elősegíti; kiváló finom mosdószappan, 70 fillér.

Ibolya-hölgypor,

a legkellemesebb puder (fehér-, rózsás és crem színűben) 1 kor. Kaphatók kizárólag Maros-Vásárhelyt,

az „Arany szarvas“

ezimű gyógyszertárban. — (Plebánia-templom mellett.)

5.

Székely tűzifa raktár!

Kovács Gyula

Bethlen Gábor utca (Vártér) 16. sz. a. raktárából minden időben **100 kiló** kitűnő ezéraz, rövidre vágott

TÜZIFÁT

pontosan, hiánynélkül kimérve, házhoz szállít **80 krért**, valamint araktárból kismértékben is kiad.

Megrendeléseket *Gyulai Testvérek* üzlete is elfogad. Telefon szám 143. (4)

Szőlővesszők

Réthy János „Kishegy“-beli szőlő-telepén.

Számos csemege és borsfajokból körülbelül 20.000 gyökeres és sima szőlővessző van eladó.

A gyökeresnek ezre 20—40 koronáig, a sima vessző 10—25 koronáig; ugyanott egy kitűnően képzett vinczellér is áll a szőlőművelést kedvelők rendelkezésére, a ki bárkinék, elhanyagolt szőlőtelepét nagyon jutányos ártért jó karba hozza és újakat is beállít.

Réthy János

6 Kosuth Lajos-utca 41. sz.

A „M.-Vásárhelyi Ipari Hitelszövetkezet

mint az országos központi hitelszövetkezet tagja“

314

Szabóipari szakcsoportjánál

Kitűnő hazai és külföldi szövetekből olcsó férfi-, fiu- és gyermek öltönyök, valamint divatos női gallérok, felöltők s elegáns női utcai ruhák készíttetnek. — **EGYENRUHAR** szállítása a cs. és kir. közös hadsereg s a m. kir. honvédségi tiszturak, a csendőrség és pénzügyőrség, valamint testületek, alkalmazottak, rendőrök és szolgák részére a legkifűnőbb hazai kelmékből

jutányos áron elkészítetik.

A legújabb divatu férfi szövetekből nagy választék.

Bőripari szakcsoportjánál

a **CZIPÉSZ** és **CSIZMARÉSZITŐ** TAGOK részére raktáron tartatnak a legjobb szakcselegleti czipkek. A közönség részéről elfogadjatnak megrendelések mindenféle lábbelikre — kiváló alkalmazottak, csendőrség, pénzügyőrség, rendőrség és szolgák részére a lábbelik szállítása a legjutányosabb áron eszközölleik.

A tagok által készített kitűnő minőségű lábbelikből nagy választékkal dus raktár tartatik.

Építő-ipari szakcsoportja

bármely építkezésre, egy magán, mint középületek, hid- és utépitésekre;

faipari szakcsoportja

mindennemű bator- és épületasztalos, esztergályos s bármely más faipari munkára — és

a **SZÖVETKEZET** M A G A vas- és fémpipari munkálatokra jutányos áron vállalkozik.

Szövetkezeti elv: szoliditás, olcsóság, pontosság!

Ugyanott a „FONCIERE“ pesti biztosító intézet ügynöksége, mely elfogad mindenféle biztosításokat.